தி/ள். ஓரியண்டல் ஸ்ட்ரக்சரல் இன்ஜினியர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

எதிராக

கேரளா மாநில அரசு

(உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண். 3454/ 2011)

ஏப்ரல் 22,2021

[மாண்புமிகு நீதியரசர்கள் திரு.சூர்யா காந்த் மற்றும் திரு.அனிருதா போஸ்]

வட்டி: தாமதமாக செலுத்தப்படும் தொகை மீதான வட்டி- உள்ளூர் நாணய கூறு தொடர்பாக தாமதமாக செலுத்தப்படும் தொகைக்கு வட்டியைப் பெறுவதற்கான ஒப்பந்தக்காரரின் உரிமை குறித்து தரப்பினருக்கு இடையிலான சர்ச்சை - ஒப்பந்தமானது வட்டி வழங்குவதைத் தடை செய்யாததால், ஒப்பந்தத்தின் கீழ் செலுத்த வேண்டிய உள்ளூர் நாணயக் கூறு தொடர்பாகத் தாமதமான பணம் செலுத்துதலுக்கான வட்டி செலுத்தப்பட வேண்டும் என்று இசைவு பொதுவர் தீர்ப்பாயத்தால் வழங்கப்பட்ட தீர்வம் - இருப்பினும், இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றத்தால் அந்த உத்தரவு நீக்கறவு செய்யப்பட்டது - மேல்முறையீட்டில், தீர்வு: இரு தரப்பினருக்கும் இடையிலான ஒப்பந்தத்தில், உள்ளூர் நாணய கூறு தொடர்பாக தாமதமாக பணம் செலுத்தியதற்கான வட்டி செலுத்துவதில் குறிப்பிட்ட விலக்கு எதுவும் இல்லை. – ஒப்பந்தத்தின் விதிமுறைகளாக தாமதமாக பணம் செலுத்தியதற்கான வட்டியை செலுத்துவதற்காக வழங்கப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்

குறிப்பிட்ட விதிமுறை - அத்தகைய வட்டி செலுத்தப்படும் விகிதம் குறிப்பாக ஒப்புக் கொள்ளப்படவில்லை - 'ஏல விண்ணப்பத்தின் இணைப்புப் பகுதியில்' விடப்பட்டிருந்த வெற்றரிடம், நிதி விடுவிப்பதில் ஏற்படும் தாமதத்திற்காக வட்டி வழங்குவதை உறுதி செய்யும் விதியை ரத்து செய்ததாகக் கருத முடியாது - வட்டித் தீர்வம் வழங்குவதற்கு வழிகாட்டும் கொள்கை யாதெனில், வட்டி செலுத்துதல் என்பது அடிப்படையில் ஒரு ஈடுசெய்யும் தன்மையைக் கொண்டதாகும் - உண்மைகளின் அடிப்படையில், தாமதமான பணம் செலுத்துவதற்கான வட்டி ஒப்பந்தத்தின் ஒரு பகுதியாகும் - மேலும், ஏல விண்ணப்பத்தில் உள்ள வெற்றிடத்தைப் பூர்த்தி செய்யாமல் விட்டது, ஏலச் செயல்முறையில் ஒப்பந்ததாரருக்கு ஏதோ ஒரு வகையான போட்டிச் சாதகத்தை வழங்கியது என ஊகிக்க முடியாது - இசைவு பொதுவர் தீர்ப்பாயத்தின் காரணங்கள் சரியானவை, அதற்கு மாறாக இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றம் கொண்டுள்ள பார்வையானது, ஒரு தீர்வத்தின் மீது தலையிடுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட எல்லைகளை மீறுவதாக உள்ளது - எனவே, தீர்ப்பாயத்தால் எடுக்கப்பட்ட நிலைப்பாடு உறுதி செய்யப்படுகிறது, இருப்பினும் வட்டி செலுத்தப்பட வேண்டிய விகிதமானது ஆண்டுக்கு 8% என்ற அளவிலான தனிவட்டியாக இருக்கும்.

மேல்முறையீட்டை அனுமதித்து, நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்வளித்தது:

தீர்வு:1.1 இந்த மேல்முறையீட்டின் பொருளை உருவாக்கும் சர்ச்சையில், ஒப்பந்தமாக இருப்பதால், உள்ளூர் நாணய கூறு தொடர்பாக தாமதமாக பணம் செலுத்துவதற்கான வட்டியை செலுத்துவதில் குறிப்பிட்ட விலக்கு இல்லை. மற்றொரு புறம், தரப்பினரிடையே ஏற்பட்ட அந்த ஒப்பந்தத்தின் குறிப்பிட்ட நிபந்தனையானது, தாமதமான பணம் செலுத்துதலுக்கு வட்டி வழங்குவதை ஒப்பந்த விதிகளின் ஒரு பகுதியாகவே வழங்கியுள்ளது. அத்தகைய வட்டி எந்த விகிதத்தில் செலுத்தப்படும் என்பது குறித்து குறிப்பாக ஒப்புக் கொள்ளப்படவில்லை. 'ஏல விண்ணப்பத்தின் இணைப்புப் பகுதியில்' விடப்பட்டிருந்த வெற்றிடம், நிதி விடுவிப்பதில் ஏற்படும் தாமதத்திற்காக வட்டி வழங்குவதை உறுதி செய்யும் விதியை ரத்து செய்ததாகக் கருதப்பட முடியாது. மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமோ அல்லது இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றமோ இத்தகைய அணுகுமுறையைக் கையாண்டது சரியல்ல. அத்தகைய முடிவுக்கு வருவதற்கு, அந்த தலைப்பின் கீழ் வட்டி செலுத்துவதை செயலில் விலக்குவது ஒப்பந்தத்தில் இணைக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

ரிலையன்ஸ் செல்லுலோஸ் தயாரிப்புகள் லிமிடெட் எதிராக ஓ. என். ஜி. சி லிமிடெட் [(2018) 9 எஸ். சி. சி 266: [2018] 6 எஸ். சி. ஆர் 618; *யூனியன் ஆ:ப் இந்தியா எதிர். பிரைட் பவர் ப்ராஜெக்ட்ஸ் (இந்தியா) (பி) லிமிடெட்.* (2015) 9 எஸ். சி. சி 695: [2015] 6 எஸ் சி ஆர் 488-ஆகிய வழக்குகள் மூலம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1.2 வட்டித் தீர்வம் வழங்குவதற்கு வழிகாட்டும் அடிப்படைத் கொள்கையானது, வட்டி செலுத்துதல் என்பது அத்தியாவசியமாக ஒரு ஈடுசெய்யும் தன்மையைக் கொண்டது என்பதாகும். தற்போதைய வழக்கில், தாமதமான பணம் செலுத்துதலுக்கான வட்டியானது அந்த ஒப்பந்தத்தின் ஒரு பகுதியாகவே அமைந்துள்ளது. வெளிநாட்டு நாணயக் கூறு அல்லது உள்ளூர் நாணயக் கூறு என எதற்கான தாமதத்திற்கும் வட்டி வழங்குவதைத் தவிர்க்கும் எந்தவொரு நேரடியான விலக்கு நிபந்தனையும் அந்த ஒப்பந்தத்தில் இடம்பெறவில்லை. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களின் உரிமை விடுப்பு குறித்த வாதத்தை நிராகரிப்பதற்கு தீர்ப்பாயம் முன்வைத்த காரணங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. இது தீர்ப்பாயத்தின் முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆதாரங்களை ஆய்வு செய்ததன் அடிப்படையில் எட்டப்பட்ட ஒரு உண்மை நிலவரம் குறித்த கண்டறிதல் ஆகும். மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் மற்றும் இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றம் எடுத்த முடிவுகளுக்கான காரணங்களில் ஒன்று யாதெனில், மேல்முறையீட்டாளர்கள் ஏலம் கோரும்போதே வட்டி கோரும் தங்களது கோரிக்கைகளைக் கைவிட்டுவிட்டனர் என்பதாகும். அடிப்படையில், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களின் கூற்று என்னவென்றால், தீர்ப்பாயம் ஒப்பந்த விதிமுறைகளுக்கு அப்பால் சென்றது, மேலும் மேற்கூறிய இரண்டு மன்றங்களும் "வெளிப்படையான சட்டமுறைகேடு" என்ற கொள்கையின்

மூன்றாவது துணைத் தலைப்பில் அடங்கியுள்ள சட்டக் கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்த முயன்றன.

அசோசியேட் பில்டர்ஸ் எதிர் டெல்லி மேம்பாட்டு ஆணையம் [(2015) 3 எஸ் சி சி 49: [2014] 13 எஸ் சி ஆர் 895-குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1.3 ஏல விண்ணப்பத்தின் இணைப்புப் பகுதியில் விடப்பட்டிருந்த வெற்றிடமானது, 'பூஜ்ஜியம்' அல்லது 'ஏதுமில்லை' என்பதையே குறிக்கும் என்ற இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றத்தின் காரணத்தை மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டது. இந்தக் காரணமானது பிழையானது, மேலும், ஒப்பந்தத்தை இவ்வாறு பொருள் கொள்வது உண்மையில் ஒப்பந்த விதிகளுக்கு முரணானதும் மற்றும் அதற்கு அப்பாற்பட்டதும் ஆகும். அத்தகைய உட்குறிப்பு ஏதுமில்லை என்று ஆதாரங்களைப் பரிசீலித்ததன் அடிப்படையில் தீர்ப்பாயம் ஏற்கனவே ஒரு உண்மை நிலவரக் கண்டறிதலை எட்டியிருந்தது. இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றம் மற்றும் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் மேற்கொண்ட இத்தகையச் செயல், ஒப்பந்தத்தை மாற்றி எழுதுவதற்கு சமமானதாகும்; இது அனுமதிக்கப்பட முடியாத ஒன்றாகும். உரிமை விடுப்பு குறித்த வாதத்தைத் தீர்ப்பாயம் நிராகரித்தது. தற்போதைய வழக்கின் உண்மைப் பின்னணியில், அந்தத் தர்க்கத்தைப் பிறழ்வானது என்றோ அல்லது சாத்தியமற்றது என்றோ கருத முடியாது. தாமதமான பணம் செலுத்துதலுக்கான வட்டி வழங்குவதைத் தவிர்க்கும் அல்லது விலக்கும் எந்தவொரு நிபந்தனையும் இல்லாத நிலையில்,

தீர்ப்பாயம் ஒரு ஈடுசெய்யும் அல்லது சமத்துவ நடவடிக்கையாக வட்டி வழங்கியிருக்க முடியும். அந்த வட்டி விகிதத்தைத் தீர்ப்பாயம் தனது தீர்வத்தின் 1.6 முதல் 1.8 வரையிலான துணைப் பத்திகளில் நிர்ணயித்திருந்தது

1.4 மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் தர்க்கரீதியான காரணம், அத்தகைய வெற்று வட்டி நெடுவரிசை மேல்முறையீட்டாளர்களின் சலுகையை ஏற்றுக்கொள்ள வழிவகுத்திருக்கலாம், ஏனெனில் மற்ற சலுகையாளர்கள் அந்த நெடுவரிசையில் வட்டிக்கு அழுத்தம் கொடுத்திருக்கலாம் என்ற அனுமானத்தில் அவர்களின் ஏலம் அதிகப் போட்டித்தன்மை கொண்டதாகக் கருதப்பட்டிருக்கலாம் என்பது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது. ஏல விண்ணப்பத்தில் உள்ள வெற்றிடத்தைப் பூர்த்தி செய்யாமல் விட்டது, மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு ஏலச் செயல்முறையில் ஏதோ ஒரு வகையான போட்டிச் சாதகத்தை வழங்கியது என ஊகிப்பதற்கு ஆதாரமாக எந்தவொரு பொருண்மைகளும் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை. மற்ற ஏலதாரர்கள் அந்த இடத்தைப் பூர்த்தி செய்யாமல் விட்டார்களா அல்லது ஏதேனும் குறிப்பிட்ட வட்டி விகிதத்தை நிரப்பினார்களா என்பது குறித்தும் அறியப்படவில்லை. இந்த விவகாரத்தில், உயர் நீதிமன்றத்தால் உறுதி செய்யப்பட்ட இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றத்தின் நிலைப்பாடானது, வெறும் ஊகத்தின் அடிப்படையிலானது என்ற குறைபாட்டைக் கொண்டுள்ளது.

1.5 ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உள்ளூர் நாணயக் கூறு தொடர்பாகத் தாமதமான பணம் செலுத்துதலுக்கு வட்டித் தீர்வம் வழங்குவதை அந்த ஒப்பந்தம் தடை செய்யவில்லை என்ற இசைவு பொதுவர் தீர்ப்பாயத்தின் தர்க்கமானது சரியானது. இசைவு பொதுவர் மற்றும் இணக்கச் சட்டத்தின் பிரிவு 34-இன் கீழான ஒரு நடவடிக்கையில், இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றத்தால் வெளிப்படுத்தப்பட்டு, பின்னர் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தால் உறுதி செய்யப்பட்ட இதற்கு மாறான நிலைப்பாடானது, ஒரு தீர்வத்தின் மீது தலையிடுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட எல்லைகளை மீறுவதாக உள்ளது.

எண்ணெய் இயற்கை எரிவாயு கழகம் லிமிடெட் எதிராக. சா பைப்ஸ் லிமிடெட் **[(2003) 5 எஸ் சி சி 705: [2003] 3 எஸ் சி ஆர் 691-என்ற வழக்கு மூலம் சார்வுறப்பட்டுள்ளது .**

1.6 ஒப்பந்தத்தை கருத்தில் கொண்டு தீர்ப்பாயம் எடுத்த கருத்து நியாயமானதாகவும் சாத்தியமானதாகவும் இருந்தது. இருப்பினும், தீர்வத்தின் 1.6 மற்றும் 1.8 ஆகிய பத்திகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு, செலுத்தப்பட வேண்டிய வட்டி விகிதமானது சற்றே அதிகமாக உள்ளது. தாமதமான பணம் செலுத்துதலுக்கு வட்டி வழங்க ஒப்பந்தம் வழிவகை செய்திருந்தாலும், வட்டி விகிதம் குறித்து அது மௌனம் காப்பதால் , வட்டி விகிதத்தை நிர்ணயிப்பதில் தீர்ப்பாயத்தின் செயல்பாடானது 'ஜி.சி. ராய்' வழக்கில் வகுக்கப்பட்டக் கொள்கையைப் பயன்படுத்துவதன் அடிப்படையில் அமைந்திருக்க வேண்டும்.

மேற்கூறிய கொள்கையானது, இசைவு பொதுவர் மற்றும் இசைவிணக்கச் சட்டம், 1996-இன் கீழான ஒரு நடவடிக்கைக்கும் பொருந்தக்கூடியதாகும். இந்தக் கொள்கை 1996-ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 31(7)(a)-இல் பரந்த அளவில் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளது. அக்குறிப்பிட்ட சட்டப்பிரிவில் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள சூழலுக்கும், தற்போதைய வழக்கின் உண்மைகளுக்கும் இடையே உள்ள ஒரே வித்தியாசம் என்னவென்றால், சம்பந்தப்பட்ட ஒப்பந்தம் தாமதமான கட்டணம் குறித்த மேல்முறையீட்டாளர்களின் வட்டி உரிமை குறித்து மௌனமாக இல்லை, ஆனால் ஒப்பந்தம் அத்தகைய கட்டணத்தை வழங்குவதை உள்ளடக்கியுள்ளது. வட்டி எந்த விகிதத்தில் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பது மட்டுமே குறிப்பிடப்படாமல் இருந்தது. செலுத்தப்படாமல் நிலுவையில் உள்ள தொகைக்கு, ஆண்டுக்கு 8% என்ற அளவிலான தனிவட்டி வழங்குவதே நீதியானது மற்றும் சமத்துவமானது ஆகும்; இது தீர்வத்தின் 1.6 முதல் 1.8 வரையிலான துணைப் பத்திகளின் அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட வேண்டும். உயர் நீதிமன்றத்தின் இரு நீதியர் ஆயத்தின் தீர்ப்புரை நீக்கறவு செய்யப்படுகிறது. அதன் விளைவாக, கூடுதல் மாவட்ட நீதிபதியின் தீர்ப்புரையும் செல்லாததாகிறது. ஒப்பந்தத்தின் உள்ளூர் நாணயக் கூறு தொடர்பாகத் தாமதமான பணம் செலுத்துதலுக்கு வட்டி வழங்க வேண்டும் என்ற உத்தரவைப் பொறுத்தவரையில், தீர்ப்பாயத்தின் தீர்வம் நிலைநிறுத்தப்படுகிறது; ஆனால் அந்தத் தொகைக்கான வட்டி விகிதமானது ஆண்டுக்கு 8% தனிவட்டி

என்ற அளவில், தீர்வத்தின் 1.6, 1.7 மற்றும் 1.8 ஆகிய பத்திகளில் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ள முறையில் கணக்கிடப்பட வேண்டும்.

ஒரிசா அரசு, நீர்ப்பாசனத் துறைச் செயலாளர் மற்றும் பிறர் எதிர் ஜி.சி. ராய் **[(1992) 1 எஸ் சி சி 508 : [1991] 3 சப்ளி.எஸ் சி ஆர் 417] - என்ற வழக்கு மூலம் சார்வுறப்பட்டுள்ளது**

<u>பார்வையிடப்பட்ட தீர் முடிவுகள்</u>

[2018] 6 எஸ். சி. ஆர் 618	**பத்தி 11 இல்**	**குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது**
[2015] 6 எஸ். சி. ஆர் 488	**பத்தி 11 இல்**	**குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது**
[1991] 3 சப்ளி.எஸ் சி ஆர் 417	**பத்திகள் 12,17 இல்**	**சார்வுறப்பட்டுள்ளது**
[2014] 13 எஸ். சி. ஆர் 895	**பத்தி 13 இல்**	**குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது**
[2003] 3 எஸ். சி. ஆர் 691	**பத்தி 16 இல்**	**சார்வுறப்பட்டுள்ளது**

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண். 3454/ 2011.

எர்ணாகுளத்தில் உள்ள கேரள உயர்நீதிமன்றத்தின் இசைவு பொதுவர் மேல்முறையீடு எண். 32 / 2007-இல் 17.09.2009 தேதியிட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து எழுகிறது.

மேல்முறையீட்டாளர் தரப்பிற்காக அனில் ஐரி மூத்த வழக்கறிஞர், ரவி கிஷன் சந்த்னா, ஆனந்த் குமார் வாட்சியா மற்றும் தேவேந்திர சிங் ஆகியோர் முன்னிலையாகினர்.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தரப்பிற்காக ஜி. பிரகாஷ், செல்வி. பிரியங்கா பிரகாஷ் மற்றும் செல்வி. பீனா பிரகாஷ் ஆகியோர் முன்னிலையாகினர்.

நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரை மாண்புமிகு நீதியரசர் **திரு. அனிருதா போஸ்** வழங்கினார்.

1. மூவாற்றுப்புழா தொடுபுழா மற்றும் மூவாட்டுப்புழா-அங்கமாலி ஆகிய இரண்டு வழித்தடங்களுக்கு மாநில நெடுஞ்சாலையை மேம்படுத்துவதற்கான ஒப்பந்தத்தை மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு கேரள அரசு வழங்கியது. இது தொடர்பான ஒப்பந்தம் நவம்பர் 7, 2002 அன்று நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்த மேல்முறையீடு சில தலைப்புகளின் கீழ் மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு பணம் செலுத்துவது தொடர்பான தரப்பினரிடையே எழும் சில பிரச்சினைகள் குறித்த சர்ச்சைகளிலிருந்து உருவாகிறது. எவ்வாறாயினும், தற்போதைய நடவடிக்கைகளில், எங்கள் முன் வாதங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள ஒரே சர்ச்சை, முதலாளியால் உள்ளூர் நாணயத்தில் செலுத்தப்பட வேண்டிய பொருண்மைத் தலைப்புகளின் கீழ், தாமதமான பணம் செலுத்துதலுக்கான வட்டியைப் பெறுவதற்கு மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு பொருள் தலைப்புகளில் தாமதமாக செலுத்தியதற்கான வட்டியைப் பெறுவதற்கான உரிமை பற்றியது. இந்த ஒப்பந்தத்தில் ஒரு தகராறு மறுஆய்வு வாரியம் (டி.ஆர்.பி) மூலம் மோதல்களைத் தீர்ப்பதற்கான ஏற்பாடு இருந்தது, இது முதலில் பரிந்துரைகளைச் செய்ய வேண்டும். பரிந்துரைகள் எந்தவொரு தரப்பினருக்கும்

ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டால், அத்தகைய கருத்து வேறுபாடு கொண்ட தரப்பினர் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் நடுவர் மன்றத்தைத் தொடங்க அறிவிப்பு வழங்க வேண்டும், அதன்பிறகு சர்ச்சை இசைவு பொதுவர் மூலம் தீர்க்கப்பட வேண்டும். இந்த மேல்முறையீடு எழும் சர்ச்சைகளைப் பொருத்தவரை, மூன்று தரப்பினரிடையே மோதல்கள் எழுந்தன, அவற்றை டி. ஆர். பி பரிந்துரைகளின் கட்டத்தில் தீர்க்க முடியவில்லை. அந்த சர்ச்சைகள் மூன்று உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இசைவு பொதுவர் தீர்ப்பாயத்திற்கு (சுருக்கமாக 'தீர்ப்பாயம்') அனுப்பப்பட்டன. இந்த மேல்முறையீட்டில் சம்பந்தப்பட்ட சர்ச்சையின் நோக்கத்தை நாங்கள் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம். இந்த சர்ச்சை இனிமேல் இந்த தீர்ப்புரையில் தாமதமாக பணம் செலுத்துவது குறித்த சர்ச்சை என்று குறிப்பிடப்படும். இந்த தீர்ப்பில் மட்டுமே அந்த பிரச்சினையை நாங்கள் தீர்ப்போம்.

2. இந்த விஷயத்தில் மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு ஆதரவாக தீர்ப்பாயம் தீர்வத்தை வழங்கியது, மேலும் ஒப்பந்தத்தின் கீழ் செலுத்த வேண்டிய உள்ளூர் நாணய கூறு தொடர்பாக தாமதமாக பணம் செலுத்துவதற்கு வட்டி செலுத்த உத்தரவிடப்பட்டது. இருப்பினும், இது ஒரு பெரும்பான்மை தீர்வமாகும்; தீர்ப்பாயத்தின் உறுப்பினர்களில் ஒருவர் தனது மாறுபட்டக் கருத்தை பதிவு செய்ததால், இது ஒரு ஒருமனதான முடிவல்ல. இந்தத் தீர்ப்புரையின் அடுத்தடுத்த பத்திகளில், நாம் 'தீர்வம்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தும்

போதெல்லாம், அது பெரும்பான்மை தீர்வத்தை மட்டுமே குறிக்கும். தீர்ப்பாயத்தின் இந்த தீர்வம், கேரள மாநில அரசால் எர்ணாகுளம் மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் (இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றம்), இசைவு பொதுவர் மற்றும் இசைவிணக்கச் சட்டம், 1996-இன் (1996-ஆம் ஆண்டு சட்டம்) பிரிவு 34-இன் கீழ் விண்ணப்பம் தாக்கல் செய்யப்பட்டதன் மூலம் எதிர்க்கப்பட்டது. இந்த விண்ணப்பம் பகுதியளவு அனுமதிக்கப்பட்டது. தாமதமான பணம் செலுத்துதல் மீதான வட்டி தொடர்பாக மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு ஆதரவாக வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பாயத்தின் தீர்வம் நீக்கறவு செய்யப்பட்டது. இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றம் மற்ற இரண்டு புள்ளிகள் குறித்தும் தீர்ப்பு வழங்கியது, ஆனால் அந்தப் புள்ளிகள் எங்கள் முன்னிலையில் வலியுறுத்தப்படாததால், இந்தத் தீர்ப்புரையில் அவற்றைக் கையாள வேண்டிய அவசியம் இருப்பதாக நாங்கள் கருதவில்லை. இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றத்தின் இந்த முடிவானது, கேரள உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதியர் ஆயத்தால் மேல்முறையீட்டில் நிலைநிறுத்தப்பட்டது. இந்த மேல்முறையீடானது, 2009 செப்டம்பர் 17 அன்று வழங்கப்பட்ட உயர் நீதிமன்றத்தின் அந்த அமர்வு முடிவிற்கு எதிரானது ஆகும். தாமதமான பணம் செலுத்துதலுக்கான வட்டி கோரிக்கையை அனுமதித்த தீர்ப்பாயத்தின் தீர்வத்தை மீண்டும் நிலைநாட்ட மேல்முறையீட்டாளர்கள் விரும்புகின்றனர்.

3. இடைக்காலப் பணம் செலுத்துதலில் ஏற்படும் தாமதத்திற்கான வட்டி பெறுவதற்கு ஒப்பந்ததாரருக்குள்ள உரிமை, ஒப்பந்தத்தின் உட்கூறு 60.8-இல்

வழங்கப்பட்டிருந்தது. இந்த கூறு ஆவணத் தொகுப்பின் 38-ஆம் பக்கத்தில் மறுபதிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது; அது பின்வருமாறு அமைகிறது:-

"பணம் செலுத்தும் காலம் மற்றும் வட்டி

(அ) இந்த கூறு அல்லது ஒப்பந்தத்தின் வேறு ஏதேனும் விதிமுறைகளின்படி, பொறியாளரால் வழங்கப்பட்ட எந்தவொரு இடைக்காலப் பணம் செலுத்தும் சான்றிதழின் கீழ் ஒப்பந்ததாரருக்குச் சேர வேண்டிய தொகையானது, பிற கூறுகளுக்கு உட்பட்டு, முதலாளியால் ஒப்பந்ததாரருக்குப் பின்வருமாறு செலுத்தப்பட வேண்டும்.

(i) (அ) உட்கூறு 60.1-இன் படி சான்றளிப்பதற்காக, ஒப்பந்ததாரரின் மாதாந்திர அறிக்கை பொறியாளரிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 42 நாட்களுக்குள், இடைக்காலப் செலுத்துச் சான்றிதழ்களுக்கானத் தொகை செலுத்தப்பட வேண்டும். ஒருவேளை, பொறியாளரின் இடைக்காலச் சான்றிதழ் அந்த 42 நாட்களுக்குள் இன்னும் வழங்கப்படவில்லை எனில், ஒப்பந்ததாரரின் மாதாந்திர அறிக்கையில் காட்டப்பட்டுள்ள தொகையை முதலாளி செலுத்த வேண்டும்; மேலும் அதில் ஏதேனும் முரண்பாடுகள் இருப்பின், அவை ஒப்பந்ததாரருக்கு வழங்கப்படும் அடுத்தக் கொடுப்பனவில் கூட்டப்படவோ அல்லது கழிக்கப்படவோ வேண்டும் மற்றும்

(ஆ) (ஒப்பந்தக்காரருக்கு செலுத்தப்பட்ட தொகையின் எந்தப் பகுதியிலிருந்து) ஒரு பகுதி எந்த வங்கி கடனுதவியிலிருந்து வழங்கப்படுகிறதோ, அந்த வங்கி கடன் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு காலத்தில், ஒப்பந்தக்காரரால் சமர்ப்பிக்கப்படும் மாதாந்திர அறிக்கை எதுவாயினும், அத்தகைய மாதாந்திர அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 14 நாட்களுக்குள் வழங்கப்பட வேண்டும். நிபந்தனை என்னவென்றால், ஒருவேளை அந்த 14 நாட்களுக்குள் பொறியாளரின் இடைக்காலச் சான்றிதழ் வழங்கப்படவில்லை எனில், பணி வழங்குநர் ஒப்பந்தக்காரரின் மாதாந்திர அறிக்கையில் காட்டப்பட்டுள்ள தொகையைச் செலுத்த வேண்டும்; மேலும் அதில் ஏதேனும் முரண்பாடுகள் இருப்பின், அவை ஒப்பந்தக்காரருக்கு வழங்கப்படும் அடுத்த கட்டணத்தில் கூட்டப்படவோ அல்லது கழிக்கப்படவோ வேண்டும்.

(ii)(அ) உட்கூறு 60.13-இன் படியான இறுதி கட்டணச் சான்றிதழைப் பொறுத்தவரையில், இறுதி அறிக்கை மற்றும் எழுத்துப்பூர்வமான விடுவிப்புப் பத்திரம் ஆகியவை சான்றளிப்பதற்காகப் பொறியாளரிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 84 நாட்களுக்குள் வழங்கப்பட வேண்டும் மற்றும்

(ஆ) ஒப்பந்ததாரருக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய கொடுப்பனவின் ஒரு பகுதி எந்த வங்கியின் கடன் அல்லது நிதியுதவியிலிருந்து வழங்கப்படுகிறதோ, அந்த நிதி இடைநீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கும் காலத்தில் ஒப்பந்ததாரரால்

சமர்ப்பிக்கப்படும் இறுதி அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையிலும், அல்லது உட்கூறு 69.6(d)-இன் படியான இடைநீக்க அறிவிப்பு வழங்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து 63 நாட்களுக்குப் பிறகு (ii)(A)-இன் கீழ் செலுத்த வேண்டிய நிலுவைத் தொகையைப் பொறுத்தவரையிலும், அத்தகைய இடைநீக்க அறிவிப்பு வழங்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து 63 நாட்களுக்குள் பணம் செலுத்தப்பட வேண்டும்; வரம்புரையாக, மேற்கூறிய 63 நாட்களுக்குள் பொறியாளரின் இறுதிப் பணப்பட்டுவாடா சான்றிதழ் இன்னும் வழங்கப்படவில்லை எனில், இறுதி அறிக்கையில் காட்டப்பட்டுள்ள சர்ச்சைக்குரியதல்லாத தொகைகளை முதலாளி செலுத்த வேண்டும்.

(ஆ) குறிப்பிடப்பட்ட காலத்திற்குள் பணம் செலுத்துவதில் முதலாளி தவறும்பட்சத்தில், பணம் செலுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டிய தேதியிலிருந்து நிலுவையில் உள்ள அனைத்துத் தொகைகளுக்கும், ஏல விண்ணப்பத்தின் பின்னிணைப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விகிதத்தில், மாதந்தோறும் கூட்டப்பட்ட வட்டியுடன், நிலுவையிலுள்ள அதே நாணயங்களில் முதலாளி ஒப்பந்ததாரருக்குச் செலுத்த வேண்டும். இந்தத் உட்கூறின் வகைமுறைகள், கூறு 69-இன் கீழ் அல்லது வேறு வகையிலான ஒப்பந்ததாரரின் உரிமைக்கு எவ்விதப் பாதகமுமின்றி அமையும்.

4. ஏல விண்ணப்பத்தின் பின்னிணைப்பில் உள்ள தொடர்புடைய வகைமுறை, அதன் உள்ளடக்கமானது தீர்ப்பாயத்தின் முன்னிலையிலும், அதன் பிறகு இரண்டு நீதித்துறை மன்றங்களின் முன்னிலையிலும் விளக்கமளிப்பதற்காக வந்தது, அது பின்வருமாறு நிபந்தனை விதித்தது:-

கேரள மாநிலப் போக்குவரத்துத் திட்டம்

தொகுதி III

பிரிவு 6: ஏல விண்ணப்பத்தின் பின்னிணைப்பு பக்கம் 7.8

பொருட்களின் தோற்றம் மற்றும் ஆலை	60.3(அ) (V) 60.3(ஈ)	பொருள்	தோற்றம்	நாணயம்
		ஆலை, இயந்திரங்கள் மற்றும் உதிரி பாகங்கள்	அமெரிக்கா ஜெர்மனி, அல்லது வேறு எந்த	அமெரிக்க டாலர்கள்
		பிற்றுமின் மற்றும் தெர்மோபிளாஸ்டிக் பெயிண்ட்	ஈரான், சிங்கப்பூர் அல்லது வேறு	அமெரிக்க டாலர்கள்

			ஏதேனும்	

ஏலம் கேட்பவர் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

60.8 க்கு வட்டி விகிதம் ---------- உள்ளூர் நாணயத்தில் செலுத்தும் தொகைகளுக்கானகொடுப்பனவுகளின் சதவீதம், மற்ற நாடுகளுக்கு, கீழே உள்ள அட்டவணையைப் செலுத்தப்படாத தொகைகள் பார்க்கவும்

நாணயம் (உட்கூறு-60.1 இன் படி)	லண்டன் வங்கிகளுக்கு இடையிலான கடன் வழங்கும் விகிதம் (எல் ஐ பி ஓ ஆர்) + 2%
யுஎஸ்எஸ்	லண்டன் வங்கிகளுக்கு இடையிலான கடன் வழங்கும் விகிதம் (எல் ஐ பி ஓ ஆர்) + 2%

வெளிநாட்டு நாணயங்களுக்கான மேற்கூறிய வட்டி ஏலக்காரரால் வழங்கப்படும், மேலும் இந்த விகிதங்கள் ஒப்பந்தத்தை முறைப்படுத்துவதற்கு

முன்பு விளக்கம்/பேச்சுவார்த்தைக்கு உட்பட்டவை.

5. தங்கள் ஏல ஆவணத்தில், மேல்முறையீட்டாளர்கள் உள்ளூர் நாணயத்தில் செலுத்த வேண்டிய வட்டி விகிதத்தை பதிவு செய்வதற்கான இடத்தை காலி செய்திருந்தனர். ஒப்பந்ததாரருக்கு வெளிநாட்டு நாணயத்திலும், உள்ளூர் நாணயத்திலும் பணம் செலுத்துவது குறித்து இந்த ஒப்பந்தம் பரிசீலித்தது. வெளிநாட்டு நாணயத்தின் மூலம் பணம் செலுத்துவதைப் பொறுத்தவரையில், முந்தைய பத்தியில் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட ஏலத்தின் பிற்சேர்க்கையிலிருந்து தெளிவாகத் தெரியும், லண்டன் வங்கிகளுக்கு இடையிலான கடன் வழங்கும் விகிதம் மற்றும் இரண்டு சதவீதம் ஆகியவை குறிப்பிட்ட விதிமுறையாக இருந்தன. இந்த அடிப்படையில்தான், உள்ளூர் நாணயத்தில் தாமதமாகச் செலுத்தப்படும் கொடுப்பனவுக்கான வட்டி விகிதத்தை (கூறு 60.8-இல் உத்தேசித்துள்ளபடி) "பூஜ்யம்" அல்லது "ஏதுமில்லை" என்றுதான் கருத வேண்டும் என்பது மாநில அரசின் நிலைப்பாடாக இருந்தது. மேலும், மேல்முறையீட்டாளர்கள் அனுப்பிய சில கடிதத் தொடர்புகளைச் சுட்டிக்காட்டி, அவர்கள் வட்டி கோரும் உரிமையைக் கைவிட்டுவிட்டனர் என்பதும் மாநில அரசின் வாதமாக இருந்தது. இருப்பினும், ஏல விண்ணப்பத்தின் பின்னிணைப்பில் உள்ள அந்தப் பகுதியில் "பூஜ்யம்" அல்லது "ஏதுமில்லை" என்ற சொற்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற மாநில அரசின் வாதத்தைத் தீர்ப்பாயம் தனது தீர்வத்தில் நிராகரித்தது. **ஒரிசா அரசு நீர்ப்பாசனத்**

துறைச் செயலர் மற்றும் பலர் எதிர் ஜி.சி. ராய் [(1992) 1 எஸ் சி சி 508] என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு அமர்வு வழங்கிய தீர்ப்புரையை ஆதாரமாகக் கொண்டு, ஒரு நபர் தமக்குச் சட்டப்பூர்வமாக உரிமையுள்ள பணத்தைப் பயன்படுத்துவதிலிருந்து தடுக்கப்படும்போது, அதற்காக இழப்பீடு பெற அவருக்கு உரிமை உண்டு என்றும், அத்தகைய இழப்பீட்டை வட்டி, ஈட்டுத்தொகை அல்லது இழப்பீடு என்று அழைக்கலாம் என்றும் தீர்ப்பாயம் தனது தீர்வத்தில் குறிப்பிட்டது. எந்தச் சூழ்நிலையிலும், உள்ளூர் நாணயத்தில் செலுத்தப்பட வேண்டிய தொகையைத் தாமதமாகச் செலுத்தியதற்கான வட்டி கோரிக்கையானது, கோருபவர்களால் உரிமை விடுப்பு செய்யப்பட்டுவிட்டது என்று வாதிடுவதற்காக, மேல்முறையீட்டாளர்களிடமிருந்து உருவான எழுத்துப்பூர்வமான கடிதத் தொடர்புகளின் வடிவிலான இரண்டு ஆவணங்களைத் தீர்ப்பாயத்தின் முன் மாநில அரசு ஆதாரமாகக் காட்டியது. இந்த இரண்டு ஆவணங்களில் முதலாவது, 14 ஜூலை 2004 தேதியிட்ட மேல்முறையீட்டாளரின் கடிதம் (தீர்ப்பாயத்தின் முன் சா.ஆ. ஆர்-1); அடுத்தது 3 ஆகஸ்ட் 2004 தேதியிட்ட மற்றொரு எழுத்துப்பூர்வமான தகவல் தொடர்பு (தீர்ப்பாயத்தின் முன் சா.ஆ. சி-72). கேரள மாநிலப் போக்குவரத்துத் திட்டத்தின் முதன்மைச் செயல் அதிகாரிக்கு மேல்முறையீட்டாளர்கள் அனுப்பிய முதல் கடிதத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது:

"மதிப்பிற்குரிய அம்மையீர் அவர்களே,

மேற்கூறிய விஷயத்தில் விவாதிக்கப்பட்டபடி, ஒப்பந்தத்தில் தாமதமாக பணம் செலுத்துவதற்கு வட்டி வழங்கப்படவில்லை எனவே வட்டி கோரப்பட மாட்டாது என்பதையும் நாங்கள் உறுதிப்படுத்துகிறோம்.

(சொல் பிறழாமல் மேற்கோள் காட்டப்பட்டது)

6. ஆகஸ்ட் 3, 2004 தேதியிட்ட அடுத்த தகவல் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களின் அதே அதிகாரிக்கு அனுப்பப்பட்டது. அந்தத் தகவல் தொடர்பின் உள்ளடக்கமாவது பின்வருமாறு:-

"மதிப்பிற்குரிய ஐயா,

சர்ச்சைக் குறை தீர்ப்பு வாரியத்தால்' பரிந்துரைக்கப்பட்டபடி, 'இதச -1 பொது இனங்கள்' தொடர்பான கொடுப்பனவை விடுவிப்பது குறித்த விவகாரத்திற்கு உங்களின் மேலான கவனத்தை ஈர்க்க விரும்புகிறோம். மேற்கூறிய கட்டணத்தை விடுவிப்பதற்கான ஒரு முன்-நிபந்தனையாக, கடந்த 14.7.2004 தேதியிட்ட கடிதத்தை வழங்குமாறு நாங்கள் வற்புறுத்தப்பட்டோம். உங்களால் விடுவிக்கப்பட்ட அந்தத் தொகைக்கான வட்டியைக் கோர மாட்டோம் என்ற எங்களது உறுதிமொழியை, முற்றிலும் ஒரு நன்மதிப்பு தோற்றமாக மட்டுமே கருத வேண்டும்; இதன் மூலம் எங்களது எதிர்காலக் கொடுப்பனவுகள் எந்தவிதத் தாமதமும்

இன்றி எங்களுக்கு விடுவிக்கப்படும் என நம்புகிறோம். குறிப்பிட்ட அந்த கடிதமானது, அந்த வாதம்/இனம் சார்ந்த கோரிக்கைக்கு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது ".

(சொல் பிறழாமல் மேற்கோள் காட்டப்பட்டது)

7. 4 ஜூலை 2004 தேதியிட்ட அந்தக் கடிதமானது, வற்புறுத்தல் அல்லது கட்டாயத்தின் பேரிலேயே வழங்கப்பட்டது என்ற வாதத்தைத் தீர்ப்பாயத்தின் முன் மேல்முறையீட்டாளர்கள் முன்வைத்திருந்தனர். இது தொடர்பாக அவர்கள் முன்வைத்த இரண்டாவது வாதம் என்னவென்றால், அந்த முதல் கடிதத்தின் உள்ளடக்கமானது 'இடைக்காலக் கொடுப்பனவுச் சான்றிதழ்-I' (ஐ.பி.சி-I) தொடர்பாக 'மறுஆய்வு வாரியத்தால்' பரிந்துரைக்கப்பட்டு, நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த தொகையை விடுவிப்பதற்கு மட்டுமே கட்டுப்பட்டதாகும் என்பதாகும். மேல்முறையீட்டாளர்களின் (தீர்ப்பாயத்தின் முன் அவர்கள் கோருபவர்கள்) இந்த நிலைப்பாட்டைத் தீர்ப்பாயம் ஏற்றுக்கொண்டது. இது குறித்துத் தனது தீர்வத்தில் தீர்ப்பாயம் பிறவற்றோடு பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தது: -

"அறிந்தே ஒரு உரிமையைத் தானாக வேண்டுமென்றே கைவிடுவது உரிமை விடுப்பின் அத்தியாவசியக் கூறாகும். அந்தக் கடிதம் வற்புறுத்தலின் பேரிலேயே தங்களால் வழங்கப்பட்டது என்று கோருபவர் தெரிவித்துள்ளார். இந்த வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும்

சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது இது உண்மையாகவே உள்ளது. மேலும், 14.7.04 தேதியிட்ட அந்தக் கடிதம் (சா.ஆ. ஆர் 1), 29.1.05 தேதியிட்ட எதிர்வாத அறிக்கையில் கூட குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. அத்துடன், இந்த விவகாரம் சர்ச்சைக் குறை தீர்ப்பு வாரியத்தின் முன்பும் எழுப்பப்படவில்லை. எனவே, 14.7.04 தேதியிட்ட கடிதமானது (சா.ஆ. ஆர் 1), கோருபவரின் உரிமைகளுக்கான உரிமை விடுப்பு ஆகும் என்ற எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் வாதம் நிலைக்காது. 'இடைக்காலக் கொடுப்பனவுச் சான்றிதழ்-I' (ஐ.பி.சி -I) தொடர்பான கொடுப்பனவைப் பெறும்போது இந்தக் கடிதம் வழங்கப்பட்டது என்பது, இது வற்புறுத்தலின் பேரில் கொடுக்கப்பட்டது என்பதையே காட்டுகிறது. இந்த வழக்கிற்கு உரிமை விடுப்பு பொருந்தாது. அந்தக் கடிதத்தை வழங்குவதற்கு முன்னரும் பின்னரும், வட்டி வழங்கக் கோரி கோருபவர் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்த உண்மை இதனை உறுதிப்படுத்துகிறது. முன்னரே விவாதிக்கப்பட்டபடி, ஒப்பந்த நிபந்தனைகளின் கீழும் சட்டத்தின் கீழும், செலுத்தப்படாத தொகைகளுக்கான வட்டி வழங்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். தரப்பினர்களுடன் முறையான ஆலோசனைகள் மற்றும்

விவாதங்களுக்குப் பிறகு வழங்கப்பட்ட சர்ச்சைக் குறை தீர்ப்பு வாரியத்தின் பரிந்துரை இந்த விஷயத்தில் பொருத்தமானதாகும் ".

(சொல் பிறழாமல் மேற்கோள் காட்டப்பட்டது)

தாமதமான கொடுப்பனவுக்கான வட்டியை வழங்குமாறு தீர்வத்தின் 1.6 முதல் 1.8 வரையிலான பத்திகளில் தீர்ப்பாயம் உத்தரவிட்டது. இந்த பத்திகளைக் கொண்டுள்ள தீர்வத்தின் பகுதிகள், இந்தத் தீர்ப்புரையில் பின்னால் வரும்.

8. உள்ளூர் நாணயம் மற்றும் வெளிநாட்டு நாணயம் ஆகிய இரண்டிற்கும் வட்டி செலுத்துவதற்கான வகைமுறையை ஒப்பந்தமே வழங்கியுள்ளது என்பதே தீர்ப்பாயத்தின் பெரும்பான்மை கருத்தாக இருந்தது. தாங்கள் உரிமை விடுப்பு ஏதும் செய்யவில்லை என்றும், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் 14 ஜூலை 2004 தேதியிட்ட கடிதமும் அதனைத் தொடர்ந்து வழங்கப்பட்ட 3 ஆகஸ்ட் 2004 தேதியிட்ட கடிதமும் 'இடைக்காலக் கொடுப்பனவுச் சான்றிதழ்-I' (ஐ.பி.சி-I) தொடர்பானவை மட்டுமே என்பதும் மேல்முறையீட்டாளர்களின் வாதமாக இருந்தது. இந்த நிலைப்பாட்டைத் தீர்ப்பாயம் பரந்த அளவில் ஏற்றுக்கொண்டது. மேலும், வழங்கப்பட்ட அனைத்து 'இடைக்காலக் கொடுப்பனவுச் சான்றிதழ்கள்' (ஐ.பி.சி) சார்ந்த நிலுவைத் தொகைகளுக்கான வட்டி கோரிக்கையில் எந்தவித உரிமை விடுப்பும் செய்யப்படவில்லை என்ற மேல்முறையீட்டாளர்களின் /கோருபவர்களின் நிலைப்பாட்டையும் தீர்ப்பாயம் ஏற்றுக்கொண்டது. அந்த இரண்டு கடிதத் தொடர்புகளுக்குப் பின்னரும் மேல்முறையீட்டாளர்கள்

தொடர்ந்து வட்டி கோரி வந்தனர் என்ற உண்மையானது, தீர்ப்பாயத்தின் இந்தத் முடிவை உறுதிப்படுத்தியது. இவை அடிப்படையில் உண்மைகள் குறித்த கண்டறிதல்களாக இருந்தன.

9. தீர்வத்தை நீக்கறவு செய்து வைப்பதற்கான அரசின் விண்ணப்பத்தை நிலைநிறுத்துவதில் இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றமும் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமும், ஒப்பந்தத்தில் உள்ள உள்ளூர் நாணய கூறு தொடர்பாக பணம் செலுத்துவதில் தாமதம் ஏற்படுவதற்கான வட்டி ஏற்பாடுகளை இந்த ஒப்பந்தம் கொண்டிருக்க முடியாது என்று கருதியது, ஏனெனில் மேல்முறையீட்டாளர்கள் வெற்று இடத்தை வட்டி விகிதத்துடன் நிரப்பவில்லை. கோருபவர்கள் அந்தத் தலைப்பின் கீழ் தாமதமான கொடுப்பனவிற்கான வட்டி பெறும் உரிமையைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள விரும்பியிருந்தால், அவர்கள் "ஏல இணைப்பில்" உள்ள காலியான இடத்தைப் பூர்த்தி செய்திருக்க வேண்டும் என்பதே மேல்முறையீட்டு அமர்வின் கருத்தாக இருந்தது. உயர்நீதிமன்றத்தின் வாதத்தின் மற்றொரு அம்சம் என்னவென்றால், மேல்முறையீட்டாளர்கள் அத்தகைய சூழ்நிலையில் தாமதமாக பணம் செலுத்துவதற்கு வட்டி கோர மாட்டார்கள் என்ற அடிப்படையில் அவர்களது ஏலத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கலாம், ஏனெனில் இந்த காரணி அவர்களது ஏலத்தை அதிக போட்டித்தன்மை கொண்டதாக மாற்றியிருக்கக்கூடும் என்பதாகும்.

10. இந்த மேல்முறையீடு, சாராம்சத்தில், 1996-ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 34-ஆவது பிரிவின் கீழான ஒரு நடைமுறையின் நீட்சியாகும். இரண்டு நீதித்துறை மன்றங்களால் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளின் சட்டப்பூர்வமான தன்மையை ஆராய, ஆயில் நேச்சுரல் கேஸ் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட் எதிர் சா பைப்ஸ் லிமிடெட் [(2003) 5 எஸ் சி சி 705] வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் வகுத்த சோதனையை இந்த தீர்ப்புக்கு சவால் செய்வதற்கான காரணங்கள் பூர்த்தி செய்ததா என்பதை நாம் முதலில் சோதிக்க வேண்டும். எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களின் கருத்து என்னவென்றால், இசைவு பொதுவர் தீர்ப்பாயத்தின் உத்தரவு அந்த தீர்ப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள "வெளிப்படையான சட்டவிரோதம்" கொள்கையின் கீழ் சீர்குலைந்துள்ளது. இந்தக் கொள்கை "பொதுக் கொள்கை" சோதனையின் பரந்த தலைப்பின் கீழ் வந்தது, இதைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் ஒரு இசைவு பொதுவர் தீர்ப்பை ஒதுக்கி வைக்க முடியும். எது வெளிப்படையான சட்டவிரோதமானது என்ன என்பதை இந்த நீதிமன்றம் பின்னர் அசோசியேட் பில்டர்ஸ் எதிர் டெல்லி டெவலப்மென்ட் அத்தாரிட்டி [(2015) 3 எஸ். சி. சி 49] என்ற தீர்ப்பில் விரிவாகக் கூறியுள்ளது. இந்த அதிகாரத்தின் படி, ஒரு தீர்வு நாட்டின் கணிசமான சட்டத்தை மீறினால் அல்லது "இசைவு பொதுவர்

சட்டத்தை" மீறினால் அது செல்லாது. அறிக்கையின் 42.3 வது பத்தியில் (அசோசியேட் பில்டர்களின் விஷயத்தில்) இது பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:-

42.3 (இ) இதேபோல், வெளிப்படையான சட்டவிரோதத்தின் மூன்றாவது துணைத் தலைப்பு உண்மையில் இசைவு பொதுவர் சட்டத்தின் பிரிவு 28 (3) இன் மீறலாகும், இது பின்வருமாறு கூறுகிறது:

"28. சர்ச்சைக்குரிய பொருளுக்கு பொருந்தக்கூடிய விதிகள்.-(1)-(2)**

(3) அனைத்து வழக்குகளிலும், இசைவு பொதுவர் தீர்ப்பாயம் ஒப்பந்தத்தின் நிபந்தனைகளுக்கு இணங்கத் தீர்மானிக்க வேண்டும் மற்றும் அந்தப் பரிவர்த்தனைக்குப் பொருந்தக்கூடிய வணிகப் பழக்கவழக்கங்களைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த கடைசி மீறலை ஒரு எச்சரிக்கையுடன் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு நடுவர் தீர்ப்பாயம் ஒப்பந்தத்தின் விதிமுறைகளின்படி முடிவு செய்ய வேண்டும், ஆனால் ஒரு இசைவு பொதுவர் ஒப்பந்தத்தின் காலத்தை நியாயமான முறையில் புரிந்து கொண்டால், இந்த அடிப்படையில் தீர்வை ஒதுக்கி நீக்கறவு செய்ய என்று அர்த்தமல்ல. ஒரு ஒப்பந்தத்தின் விதிமுறைகளை உருவாக்குவது முதன்மையாக ஒரு இசைவு பொதுவர் தீர்மானிக்க வேண்டும், ஆனால், அந்த இசைவு பொதுவர் ஒரு நேர்மையான அல்லது நியாயமான நபர் எவரும் செய்யாத ஒரு விதத்தில் அந்த

ஒப்பந்தத்திற்கு விளக்கம் அளித்தால் மட்டுமே அது ரத்து செய்யத்தக்கது.

11. மேல்முறையீட்டில் உயர்நீதிமன்றம் இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றத்துடன் ஒப்புக் கொண்டு, ஏல ஆவணத்தில், குறிப்பாகச் சொல்வதானால் "ஏல இணைப்பில்" வட்டி விகிதத்தைச் சேர்க்கத் தவறியதானது, ஒப்பந்தத்தில் உள்ள உள்ளூர் நாணயக் கூறுகளைப் பொறுத்தமட்டில் (கூறு 60.8-இன் படி) தாமதமான கொடுப்பனவுக்கு வட்டி கோர முடியாது என்ற ஒப்பந்த நிபந்தனை உருவாகக் காரணமாகிவிட்டது என்று முடிவு செய்தது. இருப்பினும், எங்களது கருத்தில், இந்த அடிப்படையில் இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றத்தால் அந்தத் தீர்வத்தில் செய்யப்பட்ட தலையீடு அவசியமற்றது. வட்டி வழங்கியதன் மூலம் தீர்ப்பாயம் ஒப்பந்த நிபந்தனைகளைத் தாண்டிச் சென்றுவிட்டது என்பதே மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் மற்றும் அதற்கு முன்னதாக இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றம் ஆகியவற்றின் அடிப்படைத் தர்க்கமாக இருந்தது. இந்த விஷயத்தில் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் மற்றும் முந்தைய நடுவர் நீதிமன்றத்தின் அடிப்படை காரணம் என்னவென்றால், வட்டியை வழங்குவதில் தீர்ப்பாயம் ஒப்பந்த காலத்திற்கு அப்பால் சென்றது. ஜி.சி. ராய் (மேற்படி) வழக்கு மற்றும் இந்த நீதிமன்றத்தின் பிந்தைய முடிவான ரிலையன்ஸ் செல்லுலோஸ் புரோடக்ட்ஸ் லிமிடெட் எதிர் ஓ.என்.ஜி.சி லிமிடெட் [(2018) 9 எஸ் சி சி 266] ஆகியவற்றை,

தீர்ப்பாயத்தின் கண்டறிதல்களைத் தக்கவைப்பதற்காக மேல்முறையீட்டாளர்கள் எங்களது முன்னிலையில் ஆதாரமாகக் காட்டினர். முந்தைய தீர்ப்பு வழக்கிடை வட்டி தொடர்பானது என்றும், இந்த இரண்டு வழக்குகளுமே 1940-ஆம் ஆண்டு இசைவு பொதுவர் சட்டத்தின் கீழ் வந்தவை என்றும் கூறி, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் தரப்பில் இந்த முடிவுகளை வேறுபடுத்திக் காட்ட முயன்றனர். அந்தச் சட்டத்தின் கீழ், ஒரு இசைவு பொதுவர், 1978-ஆம் ஆண்டு வட்டிச் சட்டத்தின் கீழ் விசாரணைக்கு முந்தைய வட்டியையும், அத்துடன் வழக்கிடை மற்றும் வருங்கால வட்டியையும் வழங்க அதிகாரம் அல்லது அதிகார வரம்பைப் பெற்றிருந்தார். ஒப்பந்தத்தின் வெளிப்படையான நிபந்தனைகள் வட்டி வழங்குவதைத் தடுத்திருந்தால் மட்டுமே இத்தகைய அதிகார வரம்பு கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். யூனியன் ஆஃப் இந்தியா எதிர் பிரைட் பவர் புராஜெக்ட்ஸ் (இந்தியா) (பி) லிமிடெட் [(2015) 9 எஸ் சி சி 695] என்ற மற்றொரு அதிகாரப்பூர்வமான முன்முன்மாதிரியைச் சுட்டிக்காட்டி, 1996-ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 31(7)-இன் கீழ் வட்டி வழங்குவது குறித்த சட்ட நிலையை இந்த நீதிமன்றம் முன்னிலைப்படுத்தியது. பிரைட் பவர் புராஜெக்ட்ஸ் (மேற்படி) வழக்கில், தரப்பினரிடையே வேறுவிதமாக உடன்பாடு எட்டப்படாதவரை, வழக்கிற்கான மூலம் உருவான தேதியிலிருந்து தீர்வு வழங்கப்படும் தேதி வரையிலான காலத்திற்கு, நியாயமான விகிதத்தில் வட்டி வழங்க இசைவு பொதுவர் தீர்ப்பாயத்திற்கு அதிகாரம் உள்ளது என்று

இந்த நீதிமன்றம் கருத்து தெரிவித்துள்ளது. இந்த மேல்முறையீட்டின் பொருண்மையாக உள்ள ஒப்பந்தத் தகராறில், உள்ளூர் நாணயக் கூறுகள் தொடர்பான தாமதமான கொடுப்பனவிற்கு வட்டி செலுத்துவதைத் தள்ளுபடி செய்யும் அல்லது விலக்கும் எந்தவொரு குறிப்பிட்ட நிபந்தனையும் இல்லை.

12. மற்றொரு புறம், தரப்பினர்களுக்கு இடையே மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் குறிப்பிட்ட நிபந்தனையானது, தாமதமான கொடுப்பனவிற்கான பணம் செலுத்தியதற்கான ஒப்பந்த விதிகளின் குறிப்பிட்ட காலம் வழங்கப்பட்டது. அத்தகைய வட்டி எந்த விகிதத்தில் செலுத்தப்படும் என்பது குறித்து குறிப்பாக ஒப்புக் கொள்ளப்படவில்லை. எங்கள் கருத்துப்படி, "ஏலத்தின் இணைப்பில்" உள்ள வெற்று இடத்தை, நிதியை தாமதமாக வெளியிடுவதற்கான வட்டியை செலுத்துவதற்கான விதியை ரத்து செய்வதாகக் கருத முடியாது. வட்டி விகிதத்தை நிரப்புவதற்கு வழங்கப்பட்ட வெற்று இடத்தை குறிப்பிடாத அணுகுமுறையை மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமோ அல்லது இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றமோ ஏற்றுக்கொண்டது சரியானது என்று நாங்கள் நினைக்கவில்லை. அத்தகைய முடிவுக்கு வருவதற்கு, அந்த தலைப்பின் கீழ் வட்டி செலுத்துவதை செயல்திறமுடைய விலக்குவது ஒப்பந்தத்தில் இணைக்கப்பட வேண்டியது அவசியம் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். ஜி.சி. ராய் (மேற்படி) வழக்கு, 1940-ஆம் ஆண்டு சட்டம் பொருந்தக்கூடிய ஒரு தகராறில் வழங்கப்பட்ட போதிலும், இந்த நீதிமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு அமர்வு வட்டி

வழங்குவது குறித்து சில பொதுவான முன்மொழிவுகள் அல்லது கொள்கைகளை வகுத்துள்ளது. இந்தப் பொதுவான முன்மொழிவு இசைவு பொதுவர் தீர்ப்பாயத்தால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. ஜி.சி. ராய் வழக்கின் அறிக்கையின் பத்தி 43.1-இல் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:-

"43. இருப்பினும், இசைவு பொதுவர் வழக்கின் விசாரணைக் காலத்தில் வட்டி வழங்க அதிகாரம் பெற்றுள்ளாரா, அப்படியெனில் எந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் என்பது குறித்த கேள்வி இன்னும் எஞ்சியுள்ளது. அத்தகைய வட்டியை வழங்க ஒப்பந்தத்தில் வழிவகை செய்யப்படவும் இல்லை, அதே சமயம் அத்தகைய வட்டி வழங்கத் தடையும் விதிக்கப்படவில்லை என்ற ஒரு சூழ்நிலையையே நாம் கையாள்கிறோம் என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறோம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வட்டி வழங்குவது குறித்து ஒப்பந்தம் மௌனமாக உள்ள ஒரு வழக்கையே நாம் கையாள்கிறோம். மேற்கூறிய முடிவுகளைப் பரிசீலிக்கும்போது, பின்வரும் கொள்கைகள் வெளிப்படுகின்றன:

(i) சட்டப்பூர்வமாக தனக்கு உரிமையுள்ள பணத்தைப் பயன்படுத்தும் வாய்ப்பை இழந்த ஒரு நபர், அந்த இழப்பிற்கு ஈடுசெய்யப்பட வேண்டிய உரிமையைப் பெற்றுள்ளார், அதை எந்தப் பெயரிட்டும் அழைக்கலாம்.

அது வட்டியாகவோ, இழப்பீடாகவோ அல்லது சேதத்தொகையாகவோ இருக்கலாம். இந்த அடிப்படைக் கருத்தானது, தகராறு இசைவு பொதுவர் முன்னிலையில் நிலுவையில் இருக்கும் காலத்திற்கு எவ்வளவு செல்லுபடியாகுமோ, அதே அளவு செல்லுபடித்தன்மை இசைவு பொதுவர் விசாரணைப் பொறுப்பை ஏற்பதற்கு முந்தைய காலத்திற்கும் உண்டு. இது உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் 34-ஆவது பிரிவின் கொள்கையாகும், மேலும் இசைவு பொதுவர் விஷயத்தில் இதற்கு மாறாகக் கருதுவதற்கு எந்தக் காரணமோ அல்லது கொள்கையோ இல்லை.. "

13. வட்டி வழங்குவதற்கான அடிப்படை கொள்கை வழிகாட்டும் தீர்வம் என்னவென்றால், வட்டி செலுத்துதல் என்பது அடிப்படையில் ஒரு இழப்பீட்டுத் தன்மையைக் கொண்டது என்பதாகும். ஆனால் நாம் ஏற்கனவே கவனித்தபடி, நமது இந்த வழக்கில், தாமதமான கொடுப்பனவுக்கான வட்டியானது ஒப்பந்தத்தின் ஒரு பகுதியாகவே அமைந்துள்ளது. வெளிநாட்டு நாணயம் அல்லது உள்ளூர் நாணயம் என எந்தக் கூறாக இருந்தாலும், தாமதமான கொடுப்பனவிற்கு வட்டி செலுத்துவதைத் தவிர்க்கும் வெளிப்படையான விலக்கு நிபந்தனை ஏதும் ஒப்பந்தத்தில் இல்லை. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களின் உரிமை விடுப்பு குறித்த வாதத்தை நிராகரிக்க தீர்ப்பாயம் பயன்படுத்திய காரண விளக்கத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

இது தீர்ப்பாயத்தின் முன் வைக்கப்பட்ட ஆதாரங்களை பரிசீலிப்பதன் அடிப்படையில் எடுக்கப்பட்ட ஒரு உண்மைக் கண்டறிதல் ஆகும். மேல்முறையீட்டாளர்கள், ஏலம் கோரும்போதே வட்டி குறித்த தங்கள் கோரிக்கைகளைக் கைவிட்டனர் என்பதே மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் மற்றும் இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றத்தின் முடிவுகளுக்குப் பின்னால் இருந்த காரணங்களில் ஒன்றாகும். அடிப்படையில், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களின் கூற்று என்னவென்றால், தீர்ப்பாயம் ஒப்பந்த விதிமுறைகளுக்கு அப்பால் சென்றது, மேலும் மேற்கூறிய இரண்டு மன்றங்களும் அசோசியேட் பில்டர்ஸ்(மேற்படி) வழக்கில் விரிவுபடுத்தப்பட்ட வெளிப்படையான சட்டவிரோதம் கொள்கையின் மூன்றாவது துணைத் தலைப்பில் உள்ள சட்டத்தின் கொள்கையை செயல்படுத்த முயன்றன.

14. வட்டி குறித்த ஏல இணைப்பில் உள்ள காலியான பகுதி "பூஜ்யம்" அல்லது "இல்லை" என்பதைக் குறிக்கும் என்ற இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றத்தின் தர்க்கத்தை மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டது. இந்தத் தர்க்கம் பிழையானது மற்றும் ஒப்பந்தத்திற்கு இத்தகைய விளக்கம் அளிப்பது உண்மையில் ஒப்பந்த விதிகளுக்கு முரணானதாகவும் அவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டதாகவும் அமையும். அவ்வாறு எந்தப் பொருளும் அங்கு இல்லை என்று சாட்சியங்களை பரிசீலிப்பதன் அடிப்படையில் இந்த வழக்கில் இசைவு பொதுவர் தீர்ப்பாயம் ஏற்கனவே ஒரு உண்மைக் கண்டறிதலுக்கு வந்துள்ளது.

இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றம் மற்றும் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் தரப்பில் இதுபோன்ற ஒரு பயிற்சி ஒப்பந்தத்தை மீண்டும் எழுதுவதைக் கொண்டிருக்கும், இது அனுமதிக்கப்படாது. உரிமை விடுப்பு குறித்த வாதத்தைத் தீர்ப்பாயம் நிராகரித்ததுடன், அது குறித்த அதன் காரண விளக்கத்தையும் நாங்கள் இங்கு மீண்டும் குறிப்பிட்டுள்ளோம். தற்போதைய வழக்கின் உண்மைப் பின்னணியில் அத்தகைய காரண விளக்கம் விபரீதமானது என்றோ அல்லது சாத்தியமற்றது என்றோ எங்களால் கருத முடியாது. தாமதமான கொடுப்பனவுக்கான வட்டி செலுத்துவதைத் தவிர்க்கும் அல்லது விலக்கும் நிபந்தனை ஏதும் ஒப்பந்தத்தில் இல்லாத நிலையில், இந்த வழக்கில் தீர்ப்பாயம் ஈடுசெய்யும் அல்லது சமத்துவமான நடவடிக்கையாக வட்டியை வழங்கியிருக்க முடியும். அதன் வட்டி விகிதத்தைத் தீர்வத்தின் 1.6 முதல் 1.8 வரையிலான துணைப் பத்திகளில் தீர்ப்பாயம் தீர்மானித்தது. தீர்வத்தின் அந்தப் பகுதி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது:-

> "1.6 எனவே, பொறியாளரால் வழங்கப்பட்ட ஏதேனும் இடைக்காலக் கொடுப்பனவுச் சான்றிதழ்களின் கீழ் நிலுவையில் உள்ள தொகைக்கு அல்லது அவ்வாறு வழங்கப்படாத பட்சத்தில், பொறியாளருக்கு சான்றிதழ் வழங்குவதற்காக வழங்கப்பட்ட உரிமை கோருபவர்களின் மாதாந்திர அறிக்கைகளில் காட்டப்பட்டுள்ள தொகைகள் மீது வட்டி செலுத்தப்படாது மற்றும்

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களால் செலுத்தப்படாதபோது அல்லது நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் போது, அத்தகைய வட்டி, உரிமைகோரல்களின் அந்தந்த மாதாந்திர அறிக்கைகள் சான்றளிப்புக்காக பொறியாளரிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 42 நாட்களுக்குப் பிறகு, அதன் முழு பணம் செலுத்தும் தேதி வரை எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களால் செலுத்தப்படும். செலுத்தப்படாத தொகைகள் மற்றும் மேலே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அத்தொகைகளைச் செலுத்துவதில் ஏற்பட்ட தாமத காலத்திற்கு, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் கோருபவர்களுக்கு மாதந்தோறும் 1% என்ற வீதத்தில் மாதந்திரக் கூட்டுவட்டியினை வழங்க வேண்டும் என்றும், கோருபவர்கள் எத்தகைய பணப் புழக்கத்தை இழந்தார்களோ அதற்கு நிகராக நடைமுறையிலுள்ள வட்டி விகிதத்தை இது பிரதிபலிக்கிறது என்றும் இசைவு பொதுவர் தீர்ப்பாயம் மேலும் தீர்மானிக்கிறது.

1.7 எனவே, இடைக்காலக் கொடுப்பனவுச் சான்றிதழ் எண் 2 மற்றும் இடைக்காலக் கொடுப்பனவுச் சான்றிதழ் எண் 4 ஆகியவற்றைப் பொறுத்தமட்டில், செலுத்தப்படாத தொகையான ரூ. 2,15,72,150/-க்கான வட்டியினை, அவை செலுத்தப்பட வேண்டிய தேதிகளிலிருந்து அத்தொகை முழுமையாகச் செலுத்தப்படும் உண்மையான தேதிகள் வரை, மேலே பத்தி 1.6-இல் குறிப்பிட்டுள்ள

விகிதத்தில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் கோருபவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று இசைவு பொதுவர் தீர்ப்பாயம் உத்தரவிடுகிறது.

1.8 எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள், பொறியாளரால் வழங்கப்பட்ட பிற இடைக்காலக் கொடுப்பனவுச் சான்றிதழ் எண்கள் 5 முதல் 14 வரையிலான அல்லது சான்றிதழ் பெறுவதற்காகப் பொறியாளரிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கோருபவர்களின் மாதாந்திர அறிக்கைகள் தொடர்பான செலுத்தப்படாத தொகைகளுக்கான வட்டியினை, அவை செலுத்தப்பட வேண்டிய தேதிகளிலிருந்து முழுமையாகச் செலுத்தப்படும் உண்மையான தேதிகள் வரை, மேலே குறிப்பிட்டுள்ள விகிதத்தில் கோருபவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும்.

மேற்கூறப்பட்ட பத்திகள் 1.7 மற்றும் 1.8-இன் படி தீர்மானிக்கப்பட்ட வட்டித் தொகைக்கு, அசல்தொகை வழங்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து தீர்வத்தின் தேதி வரை, ஆண்டுக்கு 12% என்ற விகிதத்தில் கூடுதல் வட்டி வழங்க வேண்டும் என்று எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு மேலும் உத்தரவிடப்படுகிறது.

15. மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் தர்க்கரீதியான கருத்து என்னவென்றால், அத்தகைய வெற்று வட்டி நெடுவரிசை மேல்முறையீட்டாளர்களின் ஏலம் ஏற்றுக்கொள்ள வழிவகுத்திருக்கலாம், ஏனென்றால் மற்ற ஏலதாரர்கள் வட்டி கோரியிருக்கக்கூடும் என்ற

அனுமானத்தில் இவர்களது ஏலம் அதிகப் போட்டித்தன்மை வாய்ந்ததாகக் கருதப்பட்டிருக்கலாம் என்பது எங்களுக்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது. அத்தகைய முடிவுக்கு வரக்கூடிய எந்தவொரு ஆதாரத்தையும் நாங்கள் காணவில்லை. வெற்று இடத்தை நிரப்புவதைத் தவிர்ப்பது மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு ஏல நடைமுறையில் ஒருவித போட்டி விளிம்பைக் கொடுத்தது என்று ஊகிக்கக்கூடிய எந்த பொருளும் எங்களுக்குக் காட்டப்படவில்லை. மற்ற ஏலதாரர்கள் இடத்தை காலியாக விட்டார்களா அல்லது குறிப்பிட்ட விகிதத்துடன் பூர்த்தி செய்தார்களா என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியாது. உயர் நீதிமன்றத்தால் நிலைநிறுத்தப்பட்ட இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றத்தின் பார்வை, இந்த விஷயத்தில் ஊகத்தின் ஒரு கூறுபாட்டால் கறைபடிந்துள்ளது.

16. ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உள்ளூர் நாணய கூறுகளில் தாமதமாக பணம் செலுத்துவது தொடர்பாக வட்டி வழங்குவதை ஒப்பந்தம் தடை செய்யவில்லை என்ற நடுவர் தீர்ப்பாயத்தின் நியாயத்தில் எந்த தவறும் இல்லை. நிலைமை இவ்வாறிருக்க, எங்களது கருத்தில், சட்டத்தின் பிரிவு 34-இன் கீழான ஒரு நடைமுறையில் இசைவு பொதுவர் நீதிமன்றத்தால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட இதற்கு மாறான கருத்தும், அந்தக் கருத்தை மேல்முறையீட்டு மன்றம் உறுதி செய்ததும், சா பைப்ஸ் வழக்கில் (மேற்படி) வகுக்கப்பட்ட ஒரு தீர்வத்தின் மீது

தலையிடுவதற்கான அனுமதிக்கப்பட்ட எல்லைகளை மீறுவதாகவே அமைகிறது.

17. எங்கள் கருத்துப்படி, ஒப்பந்தத்தை பரிசீலிப்பது குறித்து தீர்ப்பாயம் எடுத்த முடிவானது நியாயமானதாகவும் சாத்தியமானதாகவும் இருந்தது. இருப்பினும், மேலே நாம் குறிப்பிட்டுள்ள தீர்வத்தின் 1.6 மற்றும் 1.8 ஆகிய பத்திகளில் உத்தரவிடப்பட்டுள்ள வட்டி விகிதமானது சற்றே அதிகமாக இருப்பதாக நாங்கள் கருதுகிறோம். வட்டி விகிதம் குறித்து ஒப்பந்தம் மௌனமாக இருக்கும் நிலையில், தாமதமான கொடுப்பனவிற்கு வட்டி வழங்க ஒப்பந்தம் வகைமுறை செய்துள்ளதால், வட்டி விகிதத்தை நிர்ணயிப்பதில் தீர்ப்பாயம் மேற்கொண்ட செயலானது, முன்னரே குறிப்பிடப்பட்ட 'ஜி.சி. ராய்' வழக்கில் பத்தி 43.1-இல் வகுக்கப்பட்ட கொள்கையைப் பின்பற்றி அமைந்திருக்க வேண்டும். இந்த கொள்கை 1996 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் கீழ் ஒரு நடவடிக்கையிலும் பொருந்தும். இந்தக் கொள்கை 1996 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 31 (7) (அ) இல் பரவலாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கூறிய விதியில் கருத்தில் கொள்ளப்பட்ட சூழ்நிலைக்கும் இந்த வழக்கின் உண்மைகளுக்கும் உள்ள ஒரே வித்தியாசம் என்னவென்றால், சம்பந்தப்பட்ட ஒப்பந்தம் தாமதமாக பணம் செலுத்துவதில் மேல்முறையீட்டாளர்களின் வட்டி உரிமை குறித்து மௌனமாக இல்லை, ஆனால் ஒப்பந்தத்தில் அத்தகைய கட்டணத்திற்கான

வகைமுறையை ஒப்பந்தம் கொண்டுள்ளது. வட்டி செலுத்த வேண்டிய விகிதம் மட்டுமே குறிப்பிடப்படவில்லை. எங்களது பார்வையில், தீர்வத்தின் 1.6 முதல் 1.8 வரையிலான துணைப் பத்திகளின் அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்டு, செலுத்தப்படாமல் மீதமுள்ள தொகைக்கு 8% என்ற விகிதத்தில் தனி வட்டி வழங்குவது நியாயமானதாகவும் சமத்துவமானதாகவும் இருக்கும். அதன்படி, ஒப்பந்தத்தின் உள்ளூர் நாணயக் கூறு தொடர்பாக, தாமதமான கொடுப்பனவிற்கான வட்டி பெறுவதற்கு மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு உள்ள உரிமை குறித்த விவகாரத்தில், இந்த மேல்முறையீட்டில் எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்புரையான கேரள உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதியர் ஆயம் வழங்கிய தீர்ப்பை நாங்கள் நீக்கறவு செய்கிறோம். இதன் விளைவாக, எர்ணாகுளம் ஆறாவது கூடுதல் மாவட்ட நீதிபதியின் தீர்ப்பும் செல்லாததாக்கப்படுகிறது. ஒப்பந்தத்தின் உள்ளூர் நாணயக் கூறின் தாமதமான கொடுப்பனவிற்கு வட்டி செலுத்த வேண்டும் என்ற உத்தரவைப் பொறுத்தவரையில், தீர்ப்பாயத்தின் தீர்வம் நிலைத்திருக்கும், ஆனால் தொகையின் வட்டி விகிதம் 1.6, 1.7 மற்றும் 1.8 பத்திகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முறையில் கணக்கிடப்படும் மற்றும் ஆண்டுக்கு 8% தனி வட்டியாக இருக்கும்.

18. மேல்முறையீடு மேற்கூறிய விதிமுறைகளில் அனுமதிக்கப்படுகிறது.

19. செலவுகள் குறித்து எந்த உத்தரவும் இருக்காது.

மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்பட்டது.

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."